

ด่วนที่สุด

สำเนา

ที่ นร ๐๕๐๔/๒๗๗๙

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๔

กราบเรียน/เรียน รอง - นรม., รัฐ - นร., กระทรวง, กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๑/๓๖๕๕
ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๔

ด้วยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอสรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๔ ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดประภูมิ ตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ ว่า

๑. รับทราบสรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๔ ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ

๒. ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐนำสรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของสถาบัน IMD ดังกล่าว ไปศึกษาในรายละเอียดของประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่ยังเป็นจุดอ่อนหรือเป็นปัจจัยที่มีผลทำให้ประเทศไทยมีอันดับลดลง และให้พิจารณากำหนดแนวทาง/มาตรการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อไป เช่น การพัฒนาฐานข้อมูลต่าง ๆ ให้เป็นระบบ ถูกต้อง ทันสมัย และการสร้างการรับรู้แก่ประชาชนที่ถูกต้องและทั่วถึง เป็นต้น

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนยืนยันมา และขอได้โปรดดำเนินการตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดดำเนินการตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ (อย่างยิ่ง)

ธีระพงษ์ วงศ์ศิริวิลาส

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิริวิลาส)

เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

กองพัฒนาอยุธยาศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๘๐๐๐ ต่อ ๑๗๓๔ (อธิบดี) , ๑๕๒๒ (ทรัพย์สิน)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖ www.soc.go.th

อีเมลล์ อีเล็กทรอนิกส์ dcab@soc.go.th

หมายเหตุ อัยการสูงสุด : จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

รอง - นรม., รัฐ - นร. : จึงเรียนยืนยันมา

กระทรวง : จึงเรียนยืนยันมา และขอได้โปรดดำเนินการตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี

ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

องค์กรอิสระ : จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

กรม : จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดดำเนินการตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี

ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๑๔/๓๖๖๕

สำนักงานสภาพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๙๖๒ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๖๙ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๕

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงฯ

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๔/๓๖๑๙
ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

ด้วย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ขอเสนอเรื่อง สรุปผล
การจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๕ มาเพื่อเสนอ
คณะกรรมการพัฒนาฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการพัฒนาฯ

สศช. ขอเสนอเรื่อง สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย
โดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๕ มาเพื่อคณะกรรมการพัฒนาฯ ทราบ โดยเรื่องที่เสนอตั้งกล่าวเน้นยกรัฐมนตรีได้เห็นชอบ
ให้มีการเสนอเข้าคณะกรรมการพัฒนาฯ (ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) ตามที่กำหนดใน
พระราชบัญญัติว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการพัฒนาฯ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

๒. สาระสำคัญ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขอนำเรื่องสรุปผลการจัดอันดับ
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยของสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for
Management Development : IMD) ซึ่งได้ประกาศผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ
ประเทศปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ โดยมีประเด็นที่สำคัญรวม ๔ เรื่อง สรุปได้ ดังนี้

๒.๑ ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดยสถาบัน IMD ในปี ๒๕๖๕

๒.๑.๑ ประเทศที่อยู่ในอันดับ ๑-๕ ได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ (เพิ่มขึ้น ๒ อันดับ)
สวีเดน (เพิ่มขึ้น ๔ อันดับ) เดนมาร์ก (ลดลง ๑ อันดับ) เนเธอร์แลนด์ (คงเดิม) และ สิงคโปร์ (ลดลง ๔ อันดับ)
ตามลำดับ ส่วนอื่นๆ ของ ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งที่ผ่านมาอยู่ใน ๕ อันดับแรก มีผลการจัดอันดับลดลงไป
อยู่ที่อันดับ ๗ และ ๑๐ ในปี ๒๕๖๕

๒.๑.๒ ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับดีที่สุด ๑ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๒๙
(จากอันดับที่ ๒๙ ในปี ๒๕๖๓) แม้ว่าจะมีคะแนนรวมลดลงเป็น ๗๒.๕๑๙ คะแนน จาก ๗๕.๓๘๗ คะแนน
โดยยังคงรักษาอันดับอยู่ในอันดับ ๓ ของกลุ่มอาเซียน ๕ ประเทศ โดยอันดับที่ ๑-๕ ในกลุ่มอาเซียนได้แก่
(๑) สิงคโปร์ (ลดลง ๔ อันดับมาอยู่อันดับที่ ๕) (๒) มาเลเซีย (ดีขึ้น ๒ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๒๕) (๓) ไทย
(๔) อินโดนีเซีย (ดีขึ้น ๓ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๓๗) และ (๕) พิลิปปินส์ (ลดลง ๗ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๔๒)

๒.๑.๓ IMD ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของเขตเศรษฐกิจทั่วโลก จำนวน ๖๔ เขตเศรษฐกิจ (เพิ่มขึ้น ๑ เขตเศรษฐกิจจากปี ๒๕๖๓ โดยเขตเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นได้แก่ สาธารณรัฐบอตสวานา) และใช้เกณฑ์ชี้วัดที่นำมาใช้พิจารณาในการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งสิ้น ๓๓๔ ตัวชี้วัด (รวมตัวชี้วัดประเภท Hard Data, Survey Data และ Background Information) ใน ๕ กลุ่มปัจจัยหลัก ประกอบด้วย ๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ดัชนีอยู่ ๘๑ ตัวชี้วัด ๒) ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) ดัชนีอยู่ ๗๒ ตัวชี้วัด ๓) ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency) ดัชนีอยู่ ๗๔ ตัวชี้วัด และ ๔) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ดัชนีอยู่ ๑๐๗ ตัวชี้วัด ด้วยน้ำหนักคะแนนร้อยละ ๒๕ เท่ากันทั้ง ๔ กลุ่มเกณฑ์ชี้วัด แม้ว่าจะมีจำนวนดัชนีอยู่ของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

๒.๒. การวิเคราะห์ผลการจัดอันดับ

๒.๒.๑ ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศมีอันดับดีขึ้น จากประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) ที่ปรับตัวดีขึ้น ๓ อันดับ มาอยู่ที่อันดับ ๒๐ เป็นผลจากภาพลักษณ์ความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐที่มีการปรับตัวดีขึ้น และการเร่งรัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ปัจจัยหลักด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency) มีการปรับตัวดีขึ้น ๒ อันดับ มาอยู่ที่อันดับ ๒๑ เนื่องจากความพยายามของภาครัฐและภาคธุรกิจที่สนับสนุนการจ้างงานและการพัฒนาบุคลากรให้อยู่รอดในตลาดแรงงาน และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี และการศึกษา (Infrastructure) ยังคงปรับตัวดี ๑ อันดับมาอยู่ที่อันดับ ๔๓ เนื่องจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๒ อย่างไรก็ตามปัจจัยหลักด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) มีอันดับลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยลดลงถึง ๗ อันดับ มาอยู่ที่อันดับ ๒๑ จากอันดับที่ ๑๕ ในปี ๒๕๖๓ โดยสาเหตุหลักมาจากการณ์การค้าและการลงทุนของประเทศในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลกระทบตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและการส่งออกสินค้า และสถานการณ์การลงทุนจากต่างประเทศ รวมทั้งการปรับตัวลดลงของตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการจัดอันดับที่ได้รับผลกระทบจากชะลอตัวทางเศรษฐกิจ (Growth)

ตารางที่ ๑ การเปรียบเทียบผลการจัดอันดับชี้ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD ระหว่างปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔

ความสามารถในการแข่งขันของไทย	อันดับปี ๒๕๖๔	อันดับปี ๒๕๖๓	การเปลี่ยนแปลงของอันดับ
อันดับรวมของประเทศไทย (จาก ๖๔ ประเทศ)	๒๘	๒๙	↑ ๑
๑. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance)	๒๑	๑๕	↓ ๖
๑.๑ เศรษฐกิจภายในประเทศ (Domestic Economy)	๔๑	๓๔	↓ ๗
๑.๒ การค้าระหว่างประเทศ (International Trade)	๒๑	๕	↓ ๑๖
๑.๓ การลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment)	๓๒	๒๙	↓ ๓
๑.๔ การจ้างงาน (Employment)	๓	๑๐	↑ ๗
๑.๕ ระดับราคา (Prices)	๓๗	๒๘	↓ ๙
๒. ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency)	๒๐	๒๑	↑ ๑
๒.๑ การคลังสาธารณะ (Public Finance)	๑๔	๑๗	↑ ๓

ความสามารถในการแข่งขันของไทย	อันดับ ปี ๒๕๖๔	อันดับ ปี ๒๕๖๓	การเปลี่ยนแปลง ของอันดับ
๒.๒ นโยบายด้านภาษี (Tax Policy)	๔	๕	↑ ๑
๒.๓ กรอบการบริหารด้านสถาบัน (Institution Framework)	๓๖	๔๐	↑ ๔
๒.๔ กฎหมายด้านธุรกิจ (Business Legislation)	๓๐	๓๓	↑ ๓
๒.๕ กรอบทางสังคม (Social Framework)	๔๗	๔๐	↓ ๗
๓. ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency)	๒๑	๒๓	↑ ๒
๓.๑ ผลิตภาพและประสิทธิภาพ (Productivity & Efficiency)	๔๐	๔๑	↑ ๑
๓.๒ ตลาดแรงงาน (Labor Market)	๑๐	๑๕	↑ ๕
๓.๓ การเงิน (Finance)	๒๔	๒๔	—
๓.๔ การบริหารจัดการ (Management Practices)	๒๒	๒๑	↓ ๑
๓.๕ ทัศนคติและค่านิยม (Attitudes and Values)	๒๐	๒๐	—
๔. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)	๔๗	๔๔	↑ ๓
๔.๑ สาธารณูปโภคพื้นฐาน (Basic Infrastructure)	๒๔	๒๖	↑ ๒
๔.๒ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี (Technological Infrastructure)	๓๗	๓๔	↓ ๓
๔.๓ โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Infrastructure)	๓๘	๓๙	↑ ๑
๔.๔ สุขภาพและสิ่งแวดล้อม (Health and Environment)	๔๙	๔๙	—
๔.๕ การศึกษา (Education)	๔๑	๔๕	↓ ๔

ที่มา : IMD World Competitiveness Yearbook 2020

๒.๓ ข้อพิจารณาเพื่อสั่งการ

สำนักงานฯ ขอเสนอประเด็นการขับเคลื่อนที่ควรให้ความสำคัญในระยะต่อไปดังนี้

๒.๓.๑ ติดตามการขับเคลื่อนการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่อันดับดีอยู่แล้วให้สามารถรักษาอันดับไว้ให้ได้ต่อเนื่อง และในกลุ่มที่ความสามารถในการแข่งขันยังต่ำและ/หรือมีแนวโน้มลดลง เพื่อให้การดำเนินนโยบาย/แผนงาน/โครงการภาครัฐที่ส่งผลต่อกลุ่มตัวชี้วัดเหล่านี้มีประสิทธิผลชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มตัวชี้วัดที่มีอันดับตกลงมากจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ผ่านการเร่งรัดการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการของหน่วยงานภาครัฐและสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินการ

๒.๓.๒ ให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานเร่งพัฒนาระบบข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย มีความพร้อมใช้งานและสะท้อนสถานการณ์การพัฒนาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้ในการวางแผนนโยบาย รวมถึงจัดทำกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ได้จริง รวมทั้งเร่งปรับระบบการบริหารจัดการ กระบวนการทำงาน กระบวนการให้บริการประชาชน และภาคธุรกิจให้เป็นระบบดิจิทัลโดยเร็ว

๒.๓.๓ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ภาคธุรกิจและบุคคลทั่วไปอย่างต่อเนื่อง ผ่านช่องทางที่เข้าถึงได้ง่ายและใช้สื่อออนไลน์เป็นสื่อกลางในการสื่อสารมากขึ้น เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนักรถึงความคืบหน้าการพัฒนาในด้านต่างๆ ของประเทศ รวมทั้งเข้าใจถึงบทบาทและโอกาสในการสนับสนุนการติดตามความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

๒.๓.๔ ขับเคลื่อนการลงทุนภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐานทั้งเชิงกายภาพ วิทยาศาสตร์และดิจิทัลให้ดำเนินไปได้ตามเป้าหมายและสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระบบโลจิสติกส์ในทุกรูปแบบ

๒.๓.๕ พัฒนาระบบสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง เพื่อรับรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง และโรคอุบัติซ้ำและอุบัติใหม่ที่อาจเกิดขึ้น และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระยะยาว รวมถึงปรับระบบการศึกษาของไทยให้มีความทันสมัย เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีทักษะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

๒.๔. แนวทางการดำเนินงานในระยะต่อไป

ศศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (กพช.) จะจัดประชุมร่วมรัฐและเอกชนเพื่อการสร้างความเข้าใจถึงประเด็นปัญหาที่ยังเป็นจุดอ่อน และกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อแก้ปัญหา รวมทั้งการประชุมกับหน่วยงานเจ้าภาพตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เพื่อการติดตามและผลักดัน แผนงานและโครงการ ที่จะช่วยยกอันดับตัวชี้วัด และรายงานผลการดำเนินงาน เพื่อทราบตามขั้นตอนต่อไป

๓. ข้อเสนอของส่วนราชการ

รับทราบสรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD
ปี ๒๕๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณารัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไปด้วย ขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายดนุชา พิชัยนันท์)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กองยุทธศาสตร์และประสานการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

โทร. ๐-๒๒๘๐-๔๐๔๕ ต่อ ๕๖๐๑, ๕๖๒๙

โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๑๘๒๑-๒

Email: Sasithorn@nesdc.go.th

QR CODE

สำเนาอยู่ต้อง

(นางสาวทรัพย์สิน วนว่อง)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

๖๖ ล.บ. ๘๔

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๔๐๘๕ ต่อ ๕๖๐๑
 ที่ ๊ ๑๑๔/ ๗๖๙ วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔
 เรื่อง สรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยสถาบัน IMD ปี ๒๕๖๔

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

ผ่าน รองนายกรัฐมนตรี (นายสุพัฒนพงษ์ พันธ์มีเช华ນ)

ด้วย สถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development: IMD) มีกำหนดประกาศผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี ๒๕๖๔ ในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๔ ตรงกับเวลา ๑๕.๐๐ น. ของประเทศไทยโดยประมาณ

ในการนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้รับกราบเรียนสรุปผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันโดยสถาบัน IMD ในปี ๒๕๖๔

๑.๑ ประเทศไทยอยู่ในอันดับ ๑-๕ ได้แก่ สวิตเซอร์แลนด์ (เพิ่มขึ้น ๒ อันดับ) สวีเดน (เพิ่มขึ้น ๔ อันดับ) เดนมาร์ก (ลดลง ๑ อันดับ) เนเธอร์แลนด์ (คงเดิม) และ สิงคโปร์ (ลดลง ๔ อันดับ) ตามลำดับ ส่วน อ่องกง และประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งที่ผ่านมาอยู่ใน ๕ อันดับแรก มีผลการจัดอันดับลดลงไปอยู่ที่อันดับ ๗ และ ๑๐ ในปี ๒๕๖๔

๑.๒ ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับดีขึ้น ๑ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๒๘ (จากอันดับที่ ๒๙ ในปี ๒๕๖๓) เม้ว่าจะมีคะแนนรวมลดลงเป็น ๗๒.๔๗๙ คะแนน จาก ๗๕.๓๔๗ คะแนน โดยยังคง รักษาระดับอยู่ในอันดับ ๓ ของกลุ่มอาเซียน ๕ ประเทศ โดยอันดับที่ ๑-๕ ในกลุ่มอาเซียนได้แก่ (๑) สิงคโปร์ (๒) มาเลเซีย (ดีขึ้น ๒ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๒๕) (๓) ไทย (๔) อินโดนีเซีย (ดีขึ้น ๓ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๓๗) และ (๕) พิลิปปินส์ (ลดลง ๗ อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ ๔๗)

๑.๓ IMD ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของเขตเศรษฐกิจทั่วโลก จำนวน ๖๔ เขตเศรษฐกิจ (เพิ่มขึ้น ๑ เขตเศรษฐกิจจากปี ๒๕๖๓ โดยเขตเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นได้แก่ สาธารณรัฐ บอตสวานา) และใช้เกณฑ์ชี้วัดที่นำมาใช้พิจารณาในการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งสิ้น ๓๓๔ ตัวชี้วัด (รวมตัวชี้วัดประเภท Hard Data, Survey Data และ Background Information) ใน ๔ กลุ่ม ปัจจัยหลัก ประกอบด้วย ๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ดัชนีย่อย ๘๑ ตัวชี้วัด ๒) ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) ดัชนีย่อย ๗๒ ตัวชี้วัด ๓) ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency) ดัชนีย่อย ๗๔ ตัวชี้วัด และ ๔) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ดัชนีย่อย ๑๐๗ ตัวชี้วัด ด้วยน้ำหนักคะแนนร้อยละ ๒๕ เท่ากันทั้ง ๔ กลุ่มเกณฑ์ชี้วัด แม้ว่าจะมีจำนวนดัชนีย่อยของแต่ละกลุ่ม แตกต่างกัน

๒. ข้อวิเคราะห์ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยปี ๒๕๖๔

๒.๑ ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยอันดับดีขึ้นจากประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) ที่ปรับตัวดีขึ้น ๓ อันดับ มาอยู่ที่อันดับ ๒๐ เป็นผลจากการปลักษณ์ความ โปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐที่มีการปรับตัวดีขึ้น และการเร่งรัดการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินธุรกิจที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ปัจจัยหลักด้านประสิทธิภาพภาครัฐ

num. ๓๓๙๘
เข้า ๑๔-๑๓
๑๘ ๘๗ ๖๔ ๙๙ num.(๖)..... ๑๐๙
ออก ๑๖-๐๕

๑๑ ๘๗ ๖๔ วันที่ ๑๘/๖/๖๔ เกลา ๑๓.๐๐ %

(Business Efficiency) มีการปรับตัวดีขึ้น ๒ อันดับ มากอยู่ที่อันดับ ๒๑ เนื่องจากความพยายามของภาครัฐ และภาคธุรกิจที่สนับสนุนการจ้างงานและการพัฒนาบุคลากรให้อยู่รอดในตลาดแรงงาน และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี และการศึกษา (Infrastructure) ยังคงปรับตัวดี ๑ อันดับmany ที่อันดับ ๔๓ เนื่องจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่อง

๒.๒ อย่างไรก็ตามปัจจัยหลักด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) มีอันดับลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยลดลงถึง ๗ อันดับ มากอยู่ที่อันดับ ๒๑ จากอันดับที่ ๑๕ ในปี ๒๕๖๓ โดยสาเหตุหลักมาจากการณ์การค้าและการลงทุนของประเทศในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลต่อตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าและการส่งออกสินค้า และสถานการณ์การลงทุนจากต่างประเทศ รวมทั้งการปรับตัวลดลงของตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการจัดอันดับที่ได้รับผลกระทบจากชะลอตัวทางเศรษฐกิจ (Growth)

ตารางที่ ๑ การเปรียบเทียบผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย โดย IMD ระหว่างปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔

ความสามารถในการแข่งขันของไทย	อันดับปี ๒๕๖๔	อันดับปี ๒๕๖๓	การเปลี่ยนแปลงของอันดับ
อันดับรวมของประเทศไทย (จาก ๖๓ ประเทศ)	๒๘	๒๙	↑ ๑
๑. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance)	๒๑	๑๕	↓ ๖
๑.๑ เศรษฐกิจภายในประเทศ (Domestic Economy)	๔๑	๓๘	↓ ๓
๑.๒ การค้าระหว่างประเทศ (International Trade)	๒๑	๕	↓ ๑๖
๑.๓ การลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment)	๓๒	๒๙	↓ ๓
๑.๔ การจ้างงาน (Employment)	๓	๑๐	↑ ๗
๑.๕ ระดับราคา (Prices)	๓๗	๒๘	↓ ๙
๒. ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency)	๒๐	๒๓	↑ ๓
๒.๑ การคลังสาธารณะ (Public Finance)	๑๔	๑๗	↑ ๓
๒.๒ นโยบายด้านภาษี (Tax Policy)	๔	๕	↑ ๑
๒.๓ ครอบครองบริหารด้านสถาบัน (Institution Framework)	๓๖	๔๐	↑ ๔
๒.๔ กฎหมายด้านธุรกิจ (Business Legislation)	๓๐	๓๓	↑ ๓
๒.๕ ครอบครองทางสังคม (Social Framework)	๔๓	๔๐	↓ ๓
๓. ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency)	๒๑	๒๓	↑ ๒
๓.๑ ผลิตภาพและประสิทธิภาพ (Productivity & Efficiency)	๔๐	๔๑	↑ ๑
๓.๒ ตลาดแรงงาน (Labor Market)	๑๐	๑๕	↑ ๕
๓.๓ การเงิน (Finance)	๒๔	๒๔	—
๓.๔ การบริหารจัดการ (Management Practices)	๒๒	๒๑	↓ ๑
๓.๕ ทัศนคติและค่านิยม (Attitudes and Values)	๒๐	๒๐	—
๔. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)	๔๓	๔๔	↑ ๑
๔.๑ สาธารณูปโภคพื้นฐาน (Basic Infrastructure)	๒๔	๒๖	↑ ๒
๔.๒ โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี (Technological Infrastructure)	๓๗	๓๘	↓ ๑
๔.๓ โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Infrastructure)	๓๘	๓๘	↑ ๑
๔.๔ สุขภาพและสิ่งแวดล้อม (Health and Environment)	๔๗	๔๗	—
๔.๕ การศึกษา (Education)	๕๒	๕๕	↓ ๓

ที่มา : IMD World Competitiveness Yearbook 2020

(รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบ)

๓. ข้อพิจารณาเพื่อส่งการ

สคช. ไดร์ข้อเสนอประเดิมการขับเคลื่อนที่ควรให้ความสำคัญในระยะต่อไป ดังนี้

๓.๑ ติดตามการขับเคลื่อนการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ และต่อเนื่อง ทั้งในกลุ่มที่อันดับดีอยู่แล้วให้สามารถรักษาอันดับไว้ให้ได้ต่อเนื่อง และในกลุ่มที่ความสามารถในการแข่งขันยังต่ำและ/หรือมีแนวโน้มลดลง เพื่อให้การดำเนินนโยบาย/แผนงาน/โครงการภาครัฐที่ส่งผลต่อกลุ่มตัวชี้วัดเหล่านี้มีประสิทธิผลชัดเจนมากขึ้น นอกจากนี้ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มตัวชี้วัดที่มีอันดับตกลงมากจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ผ่านการเร่งรัดการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการของหน่วยงานภาครัฐและสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการดำเนินการ

๓.๒ ให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานเร่งพัฒนาระบบข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย มีความพร้อมใช้งานและสะท้อนสถานการณ์การพัฒนาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้ในการวางแผนนโยบาย รวมถึงจัดทำกลยุทธ์ในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ได้จริง รวมทั้งเร่งปรับระบบการบริหารจัดการ กระบวนการทำงาน กระบวนการให้บริการประชาชน และภาครัฐก็ให้เป็นระบบดิจิทัลโดยเร็ว

๓.๓ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ภาครัฐกิจและบุคคลทั่วไปอย่างต่อเนื่อง ผ่านช่องทางที่เข้าถึงได้ง่ายและใช้สื่อออนไลน์เป็นสื่อหลักในการสื่อสารมากขึ้น เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนักรถึงความคืบหน้า การพัฒนาในด้านต่างๆของประเทศไทย รวมทั้งเข้าใจถึงบทบาทและโอกาสในการสนับสนุนการติดตาม ความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

๓.๔ ขับเคลื่อนการลงทุนภาครัฐในโครงสร้างพื้นฐานทั้งเชิงกายภาพ วิทยาศาสตร์และดิจิทัล ให้ดำเนินไปได้ตามเป้าหมายและสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลงทุนเพื่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระบบโลจิสติกส์ในทุกรูปแบบ

๓.๕ พัฒนาระบบสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและโรคوبัติช้า และอุบัติใหม่ที่อาจเกิดขึ้น และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระยะยาว รวมถึงปรับระบบการศึกษาของไทยให้มีความทันสมัย เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีทักษะสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

๔. แนวทางการดำเนินงานในระยะต่อไป

ศศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (กพช.) จะจัดประชุมหน่วยงานเจ้าภาพตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วบรวมและกำกับติดตาม แผนงาน/โครงการ ที่จะช่วยยกอันดับตัวชี้วัด และรายงานผลการดำเนินงานเพื่อทราบตามขั้นตอนต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และหากเห็นเป็นการสมควรขอได้โปรดนำเสนocommunity รัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไปด้วย จจะขอบพระคุณยิ่ง

เพื่อนชอบ
พสกนิกร
(นายกรัฐมนตรี)
๖๙ มิ.ย.๖๔

(นายดันช่า พิชยนันท์)
เลขอิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กราบเรียน นร. เพื่อโปรด ... พิการพาก
ก ด้วย
ขอรับ
วัน มี.ค. ๒๕๖

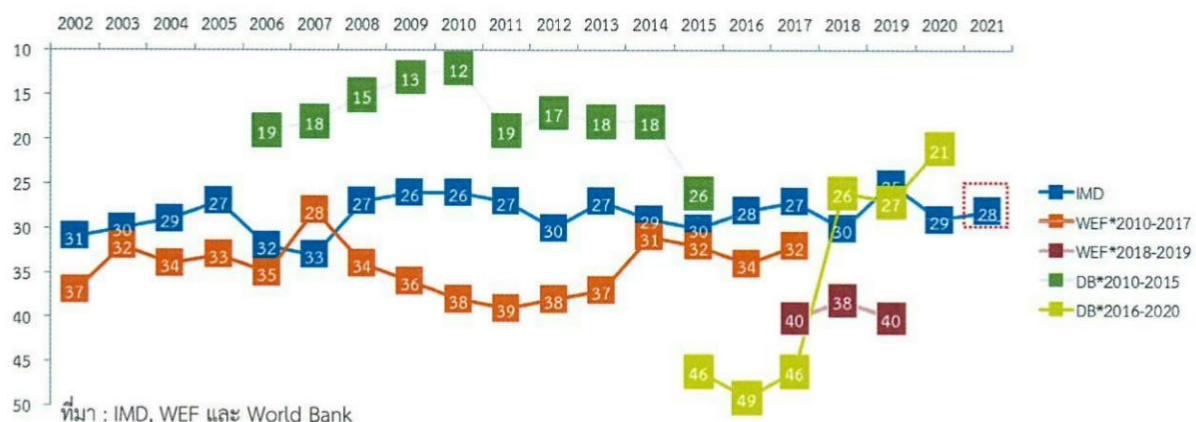
สรุปการเปลี่ยนแปลงอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยที่จัดอันดับโดย IMD ประจำปี 2564

1. แนวทางการประเมินอันดับของ IMD (Methodology)

ในปี 2564 International Institute for Management Development (IMD) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของเขตเศรษฐกิจทั่วโลก จำนวน 63 ประเทศ และ 1 เขตเศรษฐกิจ โดยใช้เกณฑ์ชี้วัดในการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันรวมทั้งสิ้น 334 ตัวชี้วัด (รวมตัวชี้วัดประเภท Hard Data, Survey Data และ Background Information) ใน 4 กลุ่มปัจจัยหลัก ประกอบด้วย 1) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) ดัชนีอยู่ 81 ตัวชี้วัด 2) ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government efficiency) ดัชนีอยู่ 72 ตัวชี้วัด 3) ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency) ดัชนีอยู่ 74 ตัวชี้วัด และ 4) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ดัชนีอยู่ 107 ตัวชี้วัด ด้วยน้ำหนักคะแนนร้อยละ 25 เท่ากันทั้ง 4 กลุ่มเกณฑ์ชี้วัด แม้ว่าจะมีจำนวนดัชนีอยู่ของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน

2. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอันดับของปัจจัยหลักและปัจจัยย่อย

ภาพที่ 1 อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

- หมายเหตุ 1. อันดับ Doing Business (DB) 2016 - 2018 ธนาคารโลกใช้วิธีการจัดอันดับแบบ Distance to Frontier (DTF) และในรายงานฉบับ 2016-2017 ธนาคารโลกได้ปรับอันดับปี 2016 ของไทย จากอันดับที่ 49 เป็น 46
 2. อันดับ Doing Business (DB) 2019 ธนาคารโลกได้เปลี่ยนหลักเกณฑ์การจัดอันดับ จากเดิมที่ใช้วิธีการจัดอันดับแบบ Distance to Frontier (DTF) มาเป็นการวัดแบบ Ease of Doing Business Score (EODB) เพื่อให้การคำนวณสะท้อนความเป็นจริงมากที่สุด
 3. ในปี 2018 WEF ได้ปรับใช้เกณฑ์ใหม่ (GCI 4.0) ในการจัดอันดับ ซึ่งตามเกณฑ์ดังกล่าวอันดับประเทศไทยปี 2017 ปรับจากอันดับ 32 เป็นอันดับที่ 40
 4. สำหรับผลการจัดอันดับ WEF ปี 2020 นั้น ทางสถาบันประกาศงดการจัดอันดับฯ เนื่องจากประสบปัญหาการเก็บข้อมูลเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

ผลการจัดอันดับของ IMD ประจำปี 2564 ประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 28 จากจำนวน 64 ประเทศ ดีขึ้น 1 อันดับจากปี 2563 โดยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยที่จัดโดย 3 สถาบันจัดอันดับที่สำคัญ 'ได้แก่' International Institute for Management Development (IMD) และ World Economic Forum (WEF) ในภาพรวมยังคงกลุ่มอยู่ที่ระดับกลางและมี

การปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย ยกเว้นกลุ่มตัวชี้วัด Doing Business ของธนาคารโลกที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากความพยายามในการปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนของรัฐบาลชุดปัจจุบัน

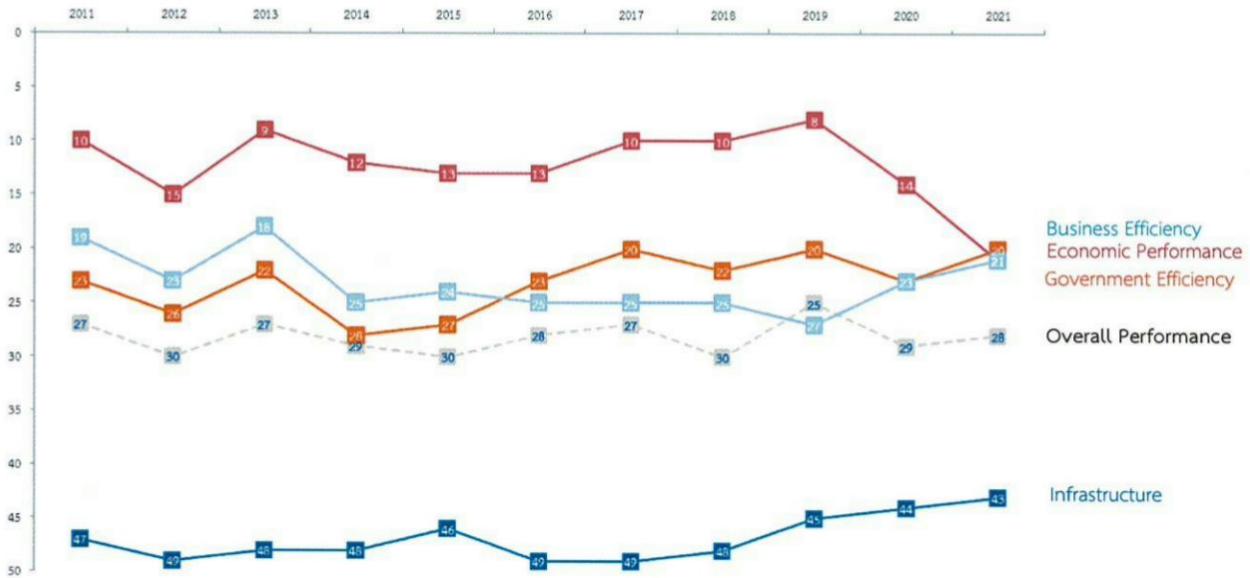
ภาพที่ 2 เปรียบเทียบอันดับความสามารถในการแข่งขัน IMD ของประเทศไทยกับอาเซียน

ปี 2563 IMD ได้จัดอันดับประเทศไทยในกลุ่มอาเซียน 5 ประเทศ ประกอบด้วย สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย และพิลิปปินส์ โดยในส่วนประเทศไทยมีอันดับตีเข็น 1 อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ 28 (จากอันดับที่ 29 ในปี 2563) แม้ว่าคะแนนรวมลดลงเป็น 72.519 คะแนน จาก 75.387 คะแนน และยังคง เป็นอันดับ 3 ในกลุ่มประเทศไทยอาเซียน ในส่วนประเทศไทยมาเลเซียและอินโดนีเซีย มีอันดับตีเข็น 2 และ 3 อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ 25 และ 37

สำหรับประเทศไทยสิงคโปร์ เป็นครั้งแรกในรอบ 5 ปีที่ตกลงจาก 3 อันดับแรกจากการจัดลำดับ มาอยู่ในอันดับที่ 4 และประเทศไทยพิลิปปินส์มีอันดับลดลง 7 อันดับ ลงมาอยู่อันดับที่ 52

ภาพที่ 3 อันดับความสามารถในการแข่งขัน IMD ในภาพรวมและระดับปัจจัยหลักของประเทศไทย
ปี 2554-2564

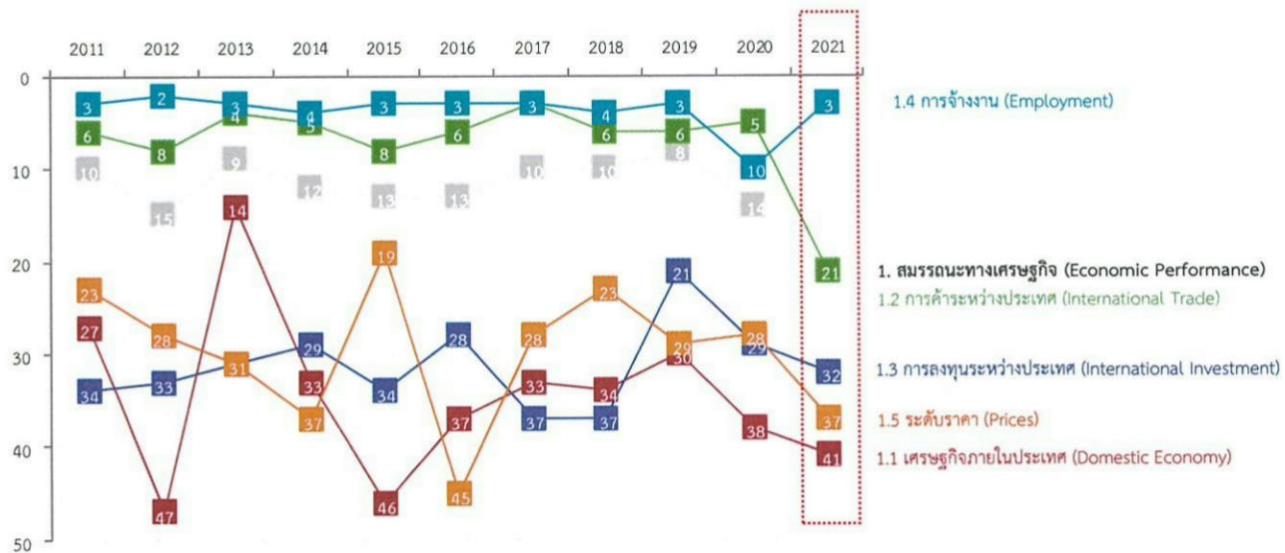

ผลการจัดอันดับปัจจัยหลักทั้ง 4 กลุ่ม ส่วนใหญ่ประเทศไทยมีอันดับดีขึ้น โดยกลุ่มที่ดีขึ้นได้แก่ ปัจจัยหลักด้านประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) มีอันดับดีขึ้น 3 อันดับ จากอันดับที่ 23 ในปีก่อนหน้า มาอยู่ที่อันดับ 20 ซึ่งเป็นการปรับตัวดีขึ้นสูงที่สุดในรอบ 10 ปี โดยสาเหตุหลักมาจากการปัจจัยย่อยด้านกระบวนการบริหารด้านสถาบัน (Institution Framework) ที่มุ่งวัดเรื่องความโปร่งใสในการดำเนินงานของภาครัฐปรับตัวดีขึ้นถึง 4 อันดับ รวมถึงการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจที่ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องของรัฐบาล ทำให้กลุ่มตัวชี้วัดย่อยด้านกฎหมายด้านธุรกิจ (Business Legislation) ปรับตัวดีขึ้นถึง 3 อันดับ

ปัจจัยหลักด้านประสิทธิภาพภาครัฐ (Business Efficiency) มีอันดับดีขึ้น 2 อันดับจากอันดับที่ 23 เป็นอันดับที่ 21 ซึ่งเป็นผลจากอันดับที่ดีขึ้นของปัจจัยย่อยด้านผลิตภาพและประสิทธิภาพ (Productivity & Efficiency) และตลาดแรงงาน (Labor Market) ในขณะที่ปัจจัยหลักด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) มีอันดับดีขึ้น 1 อันดับจากอันดับที่ 44 เป็นอันดับที่ 43 เนื่องจากอันดับที่ดีขึ้นของปัจจัยย่อยด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน (Basic Infrastructure)

อย่างไรก็ตามปัจจัยหลักด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) มีอันดับตกต่ำ 7 อันดับ อยู่อันดับที่ 21 จากเดิมอันดับที่ 14 ในปี 2563 ซึ่งเป็นอันดับที่ต่ำที่สุดในรอบ 10 ปี โดยเป็นผลมาจากการปัจจัยย่อยด้านการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) ที่มุ่งเน้นการประเมินสถานการณ์ทางการค้า โดยเฉพาะการนำเข้าส่งออกของประเทศไทย และระดับราคา (Prices) ที่มุ่งเน้นการวัดผลด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีพ ปรับลดตัวอย่างรุนแรงอันเป็นผลมาจากการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

ภาพที่ 4 อันดับปัจจัยอ้อยของด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance)

ด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance) มีอันดับลดลงอย่างมาก เนื่องจาก ปัจจัยอ้อยส่วนใหญ่มีอันดับลดลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะปัจจัยอ้อยด้านการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) และระดับราคา (Prices)

กลุ่มปัจจัยอ้อยด้านการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) เป็นกลุ่มปัจจัยอ้อยที่ได้รับผลกระทบรุนแรงที่สุด โดยมีอันดับลดลงจากอันดับที่ 5 มาอยู่อันดับที่ 21 หรือลดลงถึง 16 อันดับ สาเหตุมาจากการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลกระทบต่อการนำเข้าและการส่งออกสินค้าและบริการอย่างรุนแรงต่อผู้ผลิตและผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและประเทศคู่ค้าที่สำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าและบริการเพื่อการพาณิชย์ ที่มีอัตราการนำเข้าและส่งออกอยู่ที่ร้อยละ -14.17 และร้อยละ -61.57 ตามลำดับ

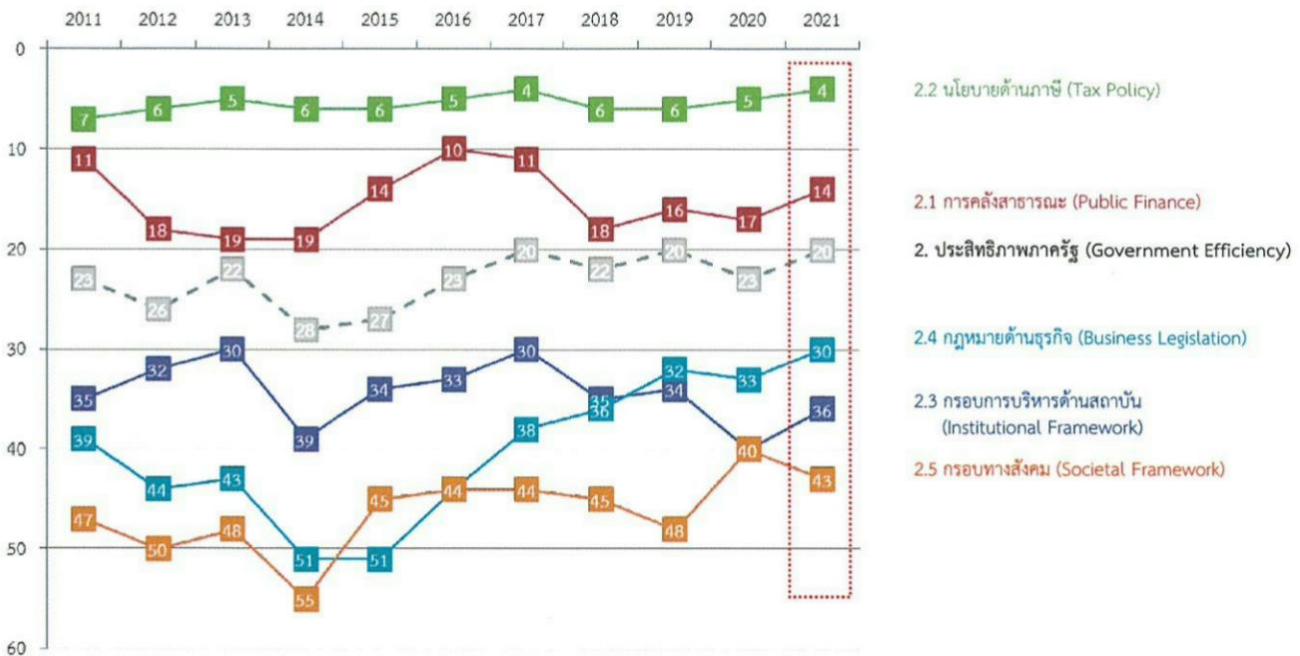
ระดับราคา (Prices) เป็นอีกหนึ่งปัจจัยอ้อยที่ปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงจากอันดับที่ 28 มาอยู่ที่อันดับที่ 34 หรือลดลงถึง 9 อันดับ แม้ว่าระดับเงินเฟ้อของประเทศจะยังคงอยู่ในระดับต่ำและจัดว่าอยู่อันดับอยู่ในกลุ่มดีมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ แต่อันดับด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการดำเนินธุรกิจทั่วไปลดลง เช่น ค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการเพื่อการอุปโภคและบริโภคที่จำเป็น ค่าใช้จ่ายสำหรับห้องเช่า เป็นต้น

การลงทุนระหว่างประเทศ (International Investment) ตกมาอยู่อันดับที่ 32 ปรับตัวลดลง 3 อันดับเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า เนื่องจากตัวชี้วัดด้านคุลการค้าและการลงทุนปรับตัวลดลงเล็กน้อย และตัวชี้วัดประเภทการลงทุนสะสม (Stock) ที่สหหันถึงมูลค่าการลงทุนสะสมของต่างชาติยังอยู่ในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ตาม หากพิจารณากราฟการลงทุน (Flows) พบว่ากลุ่มตัวชี้วัดดังกล่าว ปรับตัวลดลงเป็นอย่างมาก โดยสาเหตุหลักมาจากการซื้อขายในภาคเอกชน แม้ว่าภาครัฐจะพยายามลงทุนในด้านต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่อง

จากการปรับตัวลดลงของ 3 ปัจจัยอ้อยข้างต้น ส่งผลต่อการลดลงของปัจจัยอ้อยด้านเศรษฐกิจภายในประเทศ (Domestic Economy) ที่ในปี 2564 ปรับตัวลดลง 3 อันดับ มาอยู่ที่อันดับ 41 โดยเป็นผลกระทบอย่างต่อเนื่องทั้งจากสถานการณ์การค้าและการลงทุนที่เกิดขึ้น และ การแพร่ระบาดของโรคระบาดฯ ในประเทศไทย ซึ่งส่งผลต่อการปรับตัวลดลงของตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจของประเทศไทย ในปี 2564

ปัจจัยย่อยด้านการจ้างงาน เป็นปัจจัยย่อยตัวเดียวของกลุ่มที่ปรับตัวดีขึ้น มากยูในอันดับ 3 โดยสาเหตุหลักมาจากการที่ประเทศไทย ยังคงสามารถรักษาระดับการจ้างงานได้ในระดับเดิม เมื่อเทียบกับปีก่อน หน้า แม้ว่าจะเกิดสภาวะการระบาดของโรค

ภาพที่ 5 อันดับปัจจัยอุปสงค์ด้านประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency)

ด้านประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency) ประเทศไทยมีอันดับดีขึ้น 3 อันดับ และปรับตัวสูงที่สุดในรอบ 10 ปี โดยสาเหตุหลักมาจากการปรับตัวดีขึ้นของกลุ่มกรอบการบริหารด้านสถาบัน (Institutional Framework) และ ตัวชี้วัดกฎหมายด้านธุรกิจ (Business Legislation)

กรอบการบริหารด้านสถาบัน (Institutional Framework) ปรับตัวดีขึ้นถึง 4 อันดับ โดยสาเหตุหลักมาจากการที่ความโปร่งใสในการดำเนินงานภาครัฐปรับตัวดีขึ้นจากการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และการปฏิรูประบอบราชการ โดยเฉพาะในประเด็นการปรับปรุงและพัฒนาระบบราชการให้อื้อต่อการอำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจแก่ผู้ประกอบการในรอบปีที่ผ่านมา รวมถึงความพยายามของธนาคารแห่งประเทศไทยในการรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งส่งผลให้ตัวชี้วัดดังกล่าว ปรับตัวสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดดถึง 15 อันดับ จากเดิมอยู่ที่อันดับ 53 มาเป็นอันดับที่ 38 ในปี 2564

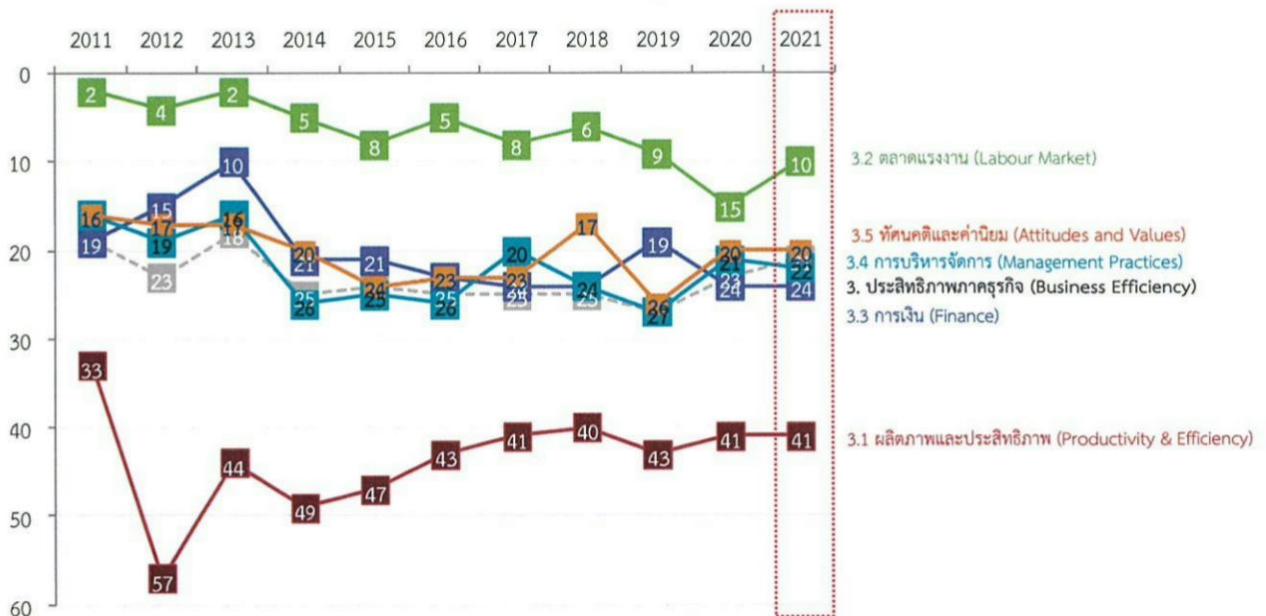
สำหรับกฎหมายด้านธุรกิจ มีการปรับตัวดีขึ้น 3 อันดับมาอยู่ที่อันดับ 30 ซึ่งเป็นผลมาจากการเร่งพัฒนาสภาพแวดล้อมในการประกอบธุรกิจตามกรอบ Doing Business และการผลักดันมาตรการเพื่อตีดึงดูดนักลงทุนตามหรือแนวทาง 10 for 10 ของรัฐบาลชุดปัจจุบัน รวมถึงการแก้ไขปัญหาการเกิดกั้นทางการค้าและการปรับปรุงกฎระเบียบด้านแรงงานที่ไม่เป็นอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงการที่ภาครัฐมีมาตรการอุดหนุนทางธุรกิจ เพื่อสนับสนุนการดำเนินธุรกิจให้กับห่วงโซ่วิสาหกิจและเอกชน

การคลัง (Public Finance) และนโยบายด้านภาษีปรับตัวดีขึ้น 3 และ 1 อันดับ มาอยู่ในอันดับที่ 14 และ 4 ตามลำดับ โดยการปรับตัวดีขึ้นของทั้ง 2 ปัจจัย และรักษาอันดับอยู่ในกลุ่มชี้วัดที่มีอันดับดีมากมาอย่างต่อเนื่อง เป็นผลจากเสถียรภาพและวินัยทางการคลังของประเทศไทย ที่สามารถควบคุมระดับหนี้สาธารณะให้อยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง และนโยบายภาษีที่สามารถรักษาสมดุลระหว่างรายได้ การจัดเก็บภาษีให้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน

กรอบการบริหารด้านสังคมเป็นปัจจัยอุปสงค์ที่ปรับตัวลดลง โดยลดลง 3 อันดับ สาเหตุหลักมาจากการอันดับจากตัวชี้วัดเรื่องเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทย ที่ลดลง 9 อันดับจากปีก่อนหน้า รวมถึง

ประเด็นเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ และอิสรภาพในการดำเนินการของสื่อมวลชน ที่ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับ
รังท้ายและมีแนวโน้มลดลงมาอย่างต่อเนื่อง

ภาพที่ 6 อันดับปัจจัยอ้อยของด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency)

ด้านประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency) ปรับตัวดีขึ้น 2 อันดับ โดยสาเหตุหลักมาจากการจัดการด้านผลิตภาพและประสิทธิภาพ ที่ปรับตัวดีขึ้น 5 อันดับมาอยู่ที่อันดับ 10 และกลับเข้าสู่ 10 อันดับแรกของการจัดอันดับเหมือนในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา โดยเป็นผลจากขยายตัวของอัตรากำลังแรงงาน และอัตรากำลังแรงงานในระยะยาว ที่มีอันดับสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมถึงนโยบายของประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรให้เข้าสู่กำลังแรงงานและสามารถถอยู่ในตลาดแรงงานได้ ผ่านมาตรการที่ช่วยลดข้อจำกัดในการประกอบอาชีพ และ การช่วยเหลือแรงงานในเรื่องของอัตราค่าจ้าง ขั้นต่ำ อย่างไรก็ตามตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับค่าจ้างแรงงาน ปรับตัวลดลงอย่างเห็นได้ชัดจากอันดับที่ 19 ไปอยู่ในอันดับที่ 54 จึงควรเฝ้าระวังเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำที่มีแนวโน้มสูงขึ้นจนอาจกระทบความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะกับกลุ่มประเทศที่มีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่ใกล้เคียงกับประเทศไทย

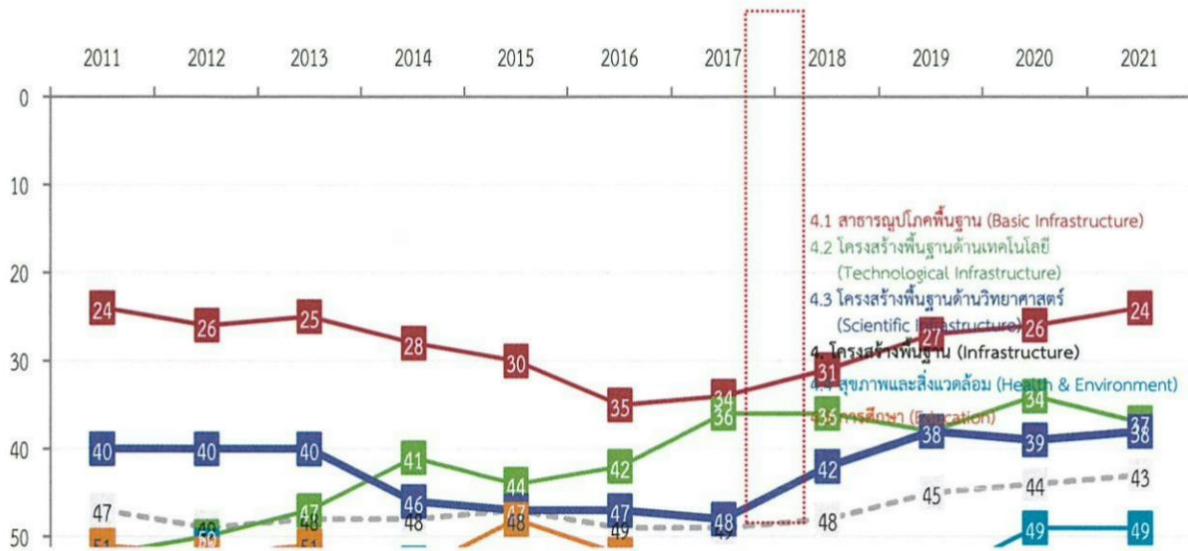
ผลิตภาพและประสิทธิภาพมีอันดับดีขึ้น 1 อันดับ เนื่องจากการปรับตัวดีขึ้นของความสามารถในการปรับตัวให้เท่าทันมาตรฐานสากลทั้งจากผู้ประกอบการรายใหญ่และรายย่อย นโยบายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในกลุ่มอุตสาหกรรมของภาครัฐ และการส่งเสริมทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีและดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ในส่วนผู้ประกอบการรายย่อย แม้ว่าจะมีพัฒนาการมาอยู่ในอันดับที่ดีขึ้น แต่อันดับตัวชี้วัดที่ได้ยังคงอยู่ในกลุ่มที่ควรเฝ้าระวัง

ปัจจัยอ้อยด้านการเงินมีอันดับคงที่ โดยได้รับการจัดอันดับที่ 24 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดด้านความผันผวนของตลาดหุ้นจะปรับตัวดีขึ้นในรอบปีที่ผ่านมา แต่กลุ่มตัวชี้วัดยังอ้อยด้านการเงินและการธนาคารเพื่อการประกอบธุรกิจ ปรับตัวลดลงอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าภาครัฐจะมีมาตรการช่วยเหลือด้านการเงินแก่ผู้ประกอบการ ผ่านธนาคารต่างๆ

ด้านทัศนคติและค่านิยมที่เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนทัศนคติของผู้ประกอบการต่อการดำเนินธุรกิจภายในประเทศไทยนั้นมีอันดับคงที่ โดยได้รับการจัดอันดับที่ 20 อย่างไรก็ตาม ตัวชี้วัดที่สะท้อนถึงมุมมองที่นำสนใจในเรื่องของความเข้าใจในการสนับสนุนการปฏิรูประบบเศรษฐกิจและสังคมจากภาครัฐที่ปรับลดลงอย่างมีนัยสำคัญ 7 อันดับ มาอยู่ที่อันดับ 24

ด้านการบริหารจัดการ เป็นกลุ่มปัจจัยอยู่กลุ่มเดียวที่ปรับตัวลดลง 1 อันดับ มาอยู่ที่ อันดับ 22 ในปี 2564 โดยตัวชี้วัดที่มีอันดับลดลงในกลุ่มปัจจัยอยู่ดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวแปรที่สะท้อนด้าน ความพร้อมในการบริรับตัวของภาคธุรกิจให้ทันต่อผลวัตหรือค่านิยมที่เกิดขึ้น และเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน เช่น การปลูกฝังเรื่องค่านิยมความเป็นผู้ประกอบการให้แก่พนักงาน และ ความสามารถในการตอบสนองต่อ โอกาสและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นของบริษัทในประเทศไทย

ภาพที่ 7 อันดับปัจจัยอุ่นด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)

ด้านโครงสร้างพื้นฐานในปี 2564 ได้รับการจัดอันดับต่อไปนี้ 4 อันดับ อยู่ในอันดับที่ 43 แม้ว่ากลุ่มตัวชี้วัดในปัจจัยหลักได้มีการปรับตัวดีขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำมาโดยตลอด

ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานปรับตัวดีขึ้น 2 อันดับ จากการพัฒนาให้ประชาชนเข้าถึงน้ำ ถนน และไฟฟ้ามากขึ้น โดยเฉพาะการเพิ่มเส้นทางการคมนาคมผ่านการลงทุนสร้างถนนและการขยายการให้บริการน้ำประปาอย่างทั่วถึงตามนโยบายรัฐบาล ที่ทำให้ตัวชี้วัดอยู่ที่ 2 ด้านปรับตัวดีขึ้น 12 และ 11 อันดับ มาอยู่ที่อันดับ 16 และ 38 ในปี 2564 รวมถึงรัฐบาลมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เช่นๆ อย่างต่อเนื่อง

ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่ปรับตัวลดลง 3 อันดับ จากการปรับตัวลดลงของตัวชี้วัดที่บ่งชี้ด้านการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีของภาครัฐและเอกชน รวมถึงต้นทุนค่าใช้จ่าย การใช้บริการโทรศัพท์ที่สูงขึ้น ทำให้ตัวชี้วัดด้านราคาและปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตมีอีก ปรับตัวลดลงอย่างไรก็ตามในส่วนตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการลงทุนในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม ยังคงได้รับการจัดอันดับอยู่ในกลุ่มเดียว จากการให้ความสำคัญในการลงทุนด้านเทคโนโลยีการสื่อสารไร้สายในระบบ 5G

โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ปรับตัวดีขึ้น 1 อันดับ แม้ว่าตัวชี้วัดส่วนใหญ่ปรับตัวดีขึ้น แต่ยังคงต้องพัฒนาด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนา และยังต้องติดตามเรื่องจำนวนสิทธิบัตรที่บังคับใช้และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาที่ผลการจัดอันดับยังสะท้อนว่าประเทศไทยยังคงมีปัญหาในเรื่องดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

สุขภาพและสิ่งแวดล้อมยังได้รับการจัดอันดับคงที่ อยู่ที่อันดับ 49 อย่างไรก็ตามการจัดอันดับจะสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวชี้วัดดังกล่าวอยู่ในระดับที่ต่ำมาก แม้ว่าจะปรับตัวดีขึ้นมาอย่างต่อเนื่องในรอบ 10 ปี โดยยังคงต้องติดตามและพัฒนาในประเด็นเรื่องสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขต่อ GDP และต่อประชากรของไทย ที่อยู่ในระดับต่ำมาก รวมถึงปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์ที่ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับร้อยท้าย อย่างไรก็ตามในปี 2564 นี้ IMD ได้เพิ่มตัวชี้วัดเรื่องการบำบัดน้ำเสียและการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้มีตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) และประเทศไทยยังคงได้รับการจัดอันดับใน 2 ประเด็นนี้อยู่ในระดับต่ำมาก

การศึกษาปรับตัวลดลง 1 อันดับอยู่ในอันดับที่ 56 ซึ่งเป็นอันดับต่ำที่สุดในกลุ่มปัจจัยอยู่ทั้งหมด 20 กลุ่ม โดยสาเหตุหลักมาจากเรื่องความไม่เพียงพอของบุคลากรในภาคการศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มระดับการศึกษาทุติยภูมิ (มัธยมศึกษา) ที่ครุร้ายต้องรับภาระดูแลนักเรียนเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจากข้อมูลของ IMD ครุ 1 คนต้องรับผิดชอบนักเรียนประมาณ 26 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ที่ 24 คน ยิ่งไปกว่านั้นอัตราการเข้าเรียนในระดับมัธยมยังคงอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้กลุ่มตัวชี้วัดทางด้าน survey ในกลุ่มปัจจัยอยู่นี้ ยังคงสะท้อนให้เห็นว่าภาครัฐก็ไม่มั่นใจต่อผลสัมฤทธิ์ของระบบการศึกษา การเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ และการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา รวมถึงทักษะด้านภาษาที่ไม่ตอบโจทย์ในการประกอบอาชีพ¹

หมายเหตุ : การวิเคราะห์ข้างต้น เป็นเพียงการวิเคราะห์ความสามารถในการแข่งขันโดยอาศัยข้อมูลของประเทศไทยเท่านั้น และจะวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบกับประเทศที่ได้รับการจัดอันดับอื่นๆ เมื่อได้รับข้อมูลครบถ้วน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดที่อันดับปรับตัวขึ้นมากที่สุด 10 ตัวชี้วัด

	ตัวชี้วัด	ปี 2564			ปี 2563			เปรียบเทียบ 2563/2562
		อันดับ	คะแนน	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	คะแนน	ค่าเฉลี่ย	
1	1.4.03 Employment - growth (H)	9	0.18	-2.2	59	-0.67	1.34	↑50
2	3.2.13 Labor force growth (H)	12	0.96	-0.68	55	-0.67	0.86	↑43
3	3.2.14 Labor force long term growth (H)	28	0.34	-0.53	57	-2.19	0.93	↑29
4	1.4.04 Employment- long term growth (H)	39	-0.42	-0.6	56	-2.29	3.05	↑17
5	2.3.08 Exchange rate stability (H)	38	0.047	0.089	53	0.089	0.073	↑15
6	1.1.05 Household consumption expenditure (%) (H)	35	52.9	54.8	49	50.1	55.9	↑14
7	1.2.24 Terms of trade index (H)	15	102.9	97.1	29	102.7	105.6	↑14
8	3.4.03 Opportunities and threats (S)	25	6.55	6.23	38	6.12	6.2	↑13
9	4.1.10 Roads (H)	16	1.37	1.26	28	0.89	1.25	↑ 12
10	1.2.04 Balance of trade (H)	16	4.88	0.35	27	1.77	-0.23	↑ 11
11	4.1.04 Access to water (S)	38	8.05	7.94	49	7.18	8.04	↑ 11

ที่มา: รายงาน IMD World Competitiveness Yearbook 2020

H คือ Hard Data ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากหน่วยงานในประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ

S คือ Survey Data ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็น

¹ที่มา : ข้อมูลสำหรับการจัดทำกราฟวิเคราะห์มาจากรายงาน IMD World Competitiveness Yearbook ตั้งแต่ปี 2011-2021

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดที่อันดับปรับตัวอย่างมากที่สุด 10 ตัวชี้วัด

	ตัวชี้วัด	ปี 2563			ปี 2562			เปรียบเทียบ 2563/2562
		อันดับ	คะแนน	ค่าเฉลี่ย	อันดับ	คะแนน	ค่าเฉลี่ย	
1.	1.3.15 Portfolio investment liabilities (H)	63	-61.57	-25.43	14	5.16	1.96	⬇️ 49
2.	1.1.22 Forecast: Real GDP Growth (H)	56	-13.31	4.81	11	23.33	4.97	⬇️ 45
3.	3.3.13 Stock market index (H)	59	-2.65	1.21	20	4.29	2.21	⬇️ 39
4.	3.2.13 Labor force growth (H)	54	7.9	2.04	19	1.8	2.15	⬇️ 35
5.	2.3.10 Adaptability of government policy (S)	41	5.81	5.79	8	5.38	5.69	⬇️ 33
6.	2.5.09 Income share held by lowest 60% - growth (H)	50	-0.6	0.4	24	0.9	1.3	⬇️ 26
7.	1.1.18 Gross fixed capital formation - real growth (H)	43	-6.1	-5.1	22	2.4	1.8	⬇️ 21
8.	2.3.05 Central bank policy (S)	23	1.5	88.8	3	-1.1	240.4	⬇️ 20
9.	4.3.11 Science degrees (H)	60	-0.56	0.55	42	0.35	0.66	⬇️ 18
10.	1.4.03 Employment - growth (H)	39	6.19	13.39	23	14.99	16.19	⬇️ 16

ที่มา: รายงาน IMD World Competitiveness Yearbook 2020

H คือ Hard Data ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ได้จากหน่วยงานในประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ

S คือ Survey Data ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็น

ตารางที่ 4 การดำเนินการในเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้ปรับตัวดีขึ้นในอนาคต

	ปัจจัยหลัก	แนวทางการพัฒนาเชิงนโยบายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
1.	สมรรถนะทางเศรษฐกิจ (Economic Performance)	<ul style="list-style-type: none"> 1.1. การพัฒนา EEC และการส่งเสริมการลงทุนของอุตสาหกรรมใหม่ 1.2. การส่งเสริมธุรกิจ SME, Startups, e-Commerce และธุรกิจและสถาบันการเงินชั้นนำ 1.3. การพัฒนา Smart cities 1.4. การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการส่งเสริมการจ้างงานอย่างต่อเนื่อง
2.	ประสิทธิภาพภาครัฐ (Government Efficiency)	<ul style="list-style-type: none"> 2.1 Digital Government 2.2 Regulatory Guillotine 2.3 การปรับปรุงระบบติดตามประเมินผลภาครัฐ 2.4 การปรับปรุงการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง 2.5 การปรับระเบียบขั้นตอนการอำนวยความสะดวกภาคธุรกิจตามกรอบ Doing Business
3.	ประสิทธิภาพภาคธุรกิจ (Business Efficiency)	<ul style="list-style-type: none"> 3.1 การพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเพิ่มจำนวนแรงงานทักษะ 3.2 เร่งกำหนดมาตรการเพื่อดึงดูดให้กลุ่มผู้มีศักยภาพสูง (talent) จากต่างประเทศอย่างเข้ามารажาทำงานในเมืองไทย รวมถึงจูงใจกลุ่มผู้มีศักยภาพสูงชาวไทยให้ทำงานในประเทศไทย เพื่อช่วยเสริมศักยภาพของภาคธุรกิจ 3.3 ส่งเสริมศักยภาพการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการรายย่อย
4.	โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure)	<p>สาธารณูปโภคพื้นฐาน/คุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> 4.1 การเร่งรัดการลงทุนในโครงการโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพต่างๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมาย (รถไฟฟ้า, รถไฟทางคู่, การขยายประสิทธิภาพการให้บริการของสนามบินหลัก) 4.2 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำและใช้พลังงานของประเทศไทยอย่างยั่งยืน <p>วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p> <ul style="list-style-type: none"> 4.3 การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับสถาบันวิจัย 4.4 การให้แรงจูงใจให้ภาคเอกชนลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาการศึกษา 4.5 เพิ่มจำนวนครุภัณฑ์มีคุณภาพดั้งเดิมดับประดิษฐ์ศึกษาจนถึงอุดมศึกษา 4.6 พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของกลุ่มประชากรวัยแรงงาน 4.7 พัฒนาแนวทางให้เด็กในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำเข้าสู่ในระบบการศึกษาและได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง <p>สาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> 4.8 เพิ่มจำนวนแพทย์ และพยาบาล และส่งเสริมให้ประชาชนดูแลและส่งเสริมสุขภาพที่ดีของตัวเองเพื่อลดการเจ็บป่วยและเสียชีวิต <p>การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> 4.9 สนับสนุนการเพิ่มจำนวนและคุณภาพบุคลากรทางการศึกษา 4.10 ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย สอดคล้องต่อการพัฒนาของโลกยุคปัจจุบัน